

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
8 Пж 3442/19
08.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Биљане Суботић, као председника већа, судије Миле Ђорђевић и судије Слободанке Виденовић, као чланова већа, у правној ствари тужиоца „VIT-BEL“ д.о.о. Ниш, ул. Васе Чарапића бр. 15, чији је пуномоћник Зорица Томашевић, адвокат из Ваљева, против тужених: 1. Република Србија, Републичка дирекција за робне резерве, Београд, ул. Дечанска бр 8а; 2. Предузеће за промет, услуге и производњу експорт-импорт „БРАЋА ТОДОРОВИЋ“ д.о.о. Ваљево, ул. Поп Лукина, кога заступа Милован Ђурић, адвокат из Ваљева; 3. Фонд за развој Републике Србије, Београд, ул. Кнез Михаилова бр 14 и 4. Привредно друштво за прикупљање, прераду и промет секундарних сировина „МЕТВА“ д.о.о. Ваљево, ул Зона складишта и стоваришта бб, ради проглашења да извршење није дозвољено и накнаде штете, вредност предмета спора 4.000.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца и четвртотуженог, изјављеној против пресуде Привредног суда у Ваљеву П 414/2018 од 19.02.2019. године, на седници већа одржаној дана 08.07.2020. године, донео је следећу:

ПРЕСУДУ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈА жалба тужиоца као неоснована и пресуда Привредног суда у Ваљеву П 414/18 од 19.02.2019. године у ставу I изреке, у делу којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца „Vit-Bel“ ДОО Ниш, којим је тражио да се утврди да извршење Привредног суда у Ваљеву И бр. 140/14, на пословном простору угоститељства број зграде 1, број улаза 2, спрат приземље постојеће на кат.парц. 7436/11 КО Ваљево, уписано у лист непокретности 14906 КО Ваљево није дозвољено, у мери и обиму који је потребан за намирење тужиоца „Vit-Bel“ ДОО Ниш, које тужилац има према друготуженом Предузећу за промет, услуге и производњу експорт-импорт „Браћа Тодоровић“ ДОО Ваљево, по основу правоснажне пресуде Привредног суда у Нишу П. бр. 1464/2013 од 13.03.2015. године на име дуга у износу од 205.221,84 динара са законском затезном каматом од 27.12.2002. године до исплате, у износу од 2.056.760,44 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2003. године до исплате, у износу од 1.543.420,07 динара са законском затезном каматом почев од 10.03.2003. године до исплате, као и у износу од 222.508,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2004. године до исплате и трошкова парничног поступка у износу од 532.908,00 динара, што је тужени Привредно друштво за прикупљање, прераду и промет секундарних сировина „Метва“ ДОО Ваљево, дужан признати и трпети **СЕ ПОТВРЂУЈЕ.**

II ДЕЛИМИЧНО СЕ ПРЕИНАЧАВА пресуда Привредног суда у Ваљеу П 414/18 од 19.02.2019. године у делу става I изреке и ПРЕСУЂУЈЕ:

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца „Vit-Bel“ ДОО Ниш и утврђује се да извршење Привредног суда у Ваљеу И бр. 140/14, на пословном простору угоститељства број зграде 1, број улаза 2, спрат приземље постојеће на кат.парц. 7436/11 КО Ваљево, уписано у лист непокретности 14906 КО Ваљево није дозвољено у мери и обиму који је потребан за намирење тужиоца „Vit-Bel“ ДОО Ниш, које тужилац има према друготуженом Предузећу за промет, услуге и производњу експорт-импорт „Браћа Тодоровић“ ДОО Ваљево, по основу правоснажне пресуде Привредног суда у Нишу П. бр. 1464/2013 од 13.03.2015. године на име дуга у износу од 205.221,84 динара са законском затезном каматом од 27.12.2002. године до исплате, у износу од 2.056.760,44 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2003. године до исплате, у износу од 1.543.420,07 динара са законском затезном каматом почев од 10.03.2003. године до исплате, као и у износу од 222.508,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2004. године до исплате и трошкова парничног поступка у износу од 532.908,00 динара, што су тужени Република Србија, Републичка дирекција за робне резерве Београд, Предузеће за промет, услуге и производњу експорт-импорт „Браћа Тодоровић“ ДОО Ваљево, Фонд за развој Републике Србије, Београд дужни признати и трпети.

III ДЕЛИМИЧНО СЕ ПРЕИНАЧАВА пресуда Привредног суда у Ваљеу П 414/18 од 19.02.2019. године, у делу става I изреке и ПРЕСУЂУЈЕ:

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца, па се солидарно обавезују тужени, Република Србија, Републичка дирекција за робне резерве и Фонд за развој Републике Србије да тужиоцу солидарно исплате износ који тужиоцу припада по пресуди Привредног суда у Нишу П 1464/13 од 13.03.2015. године, а који су тужени примили у поступку спровођења извршења Привредног суда у Ваљеу И бр. 140/14, за које је утврђено да је недозвољено у мери и обиму који је потребан тужиоцу ради намирења главног дуга по пресуди Привредног суда у Нишу П 1464/13 од 13.03.2015. године и то у износу од 4.027.910,35 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа одлуке.

IV ДЕЛИМИЧНО СЕ ОДБИЈА жалба тужиоца као неоснована и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Привредног суда у Ваљеу П 414/18 од 19.02.2019. године у делу става I изреке, и то:

- у делу којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца „Vit-Bel“ ДОО Ниш, којим је тражио да се солидарно обавезу друготужени Предузеће за промет и услуге, производњу експорт-импорт „Браће Тодоровић“ ДОО из Ваљева и четвртотужени Привредно друштво за прикупљање, прераду и промет секундарних сировина „МЕТВА“ ДОО Ваљево, да тужиоцу на име накнаде штете, коју је претрпео спровођењем дозвољеног извршења Привредног суда у Ваљеу И.бр. 140/2014 плате износе који тужиоцу припада по пресуди Привредног суда у Нишу 6.П. 1464/2013 од 13.03.2015. године, и то износ од 205.221,84 динара са законском затезном каматом од 27.12.2002. године до исплате, износ од 2.056.760,44 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2003. године до исплате, износ од 1.543.420,07 динара са законском затезном каматом почев од 10.03.2003. године до исплате, износ од 222.508,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2004. године до исплате, износа од 532.908,00 динара;
- као и у делу којим су обавезани солидарно Република Србија, Републичка дирекција за робне резерве и Фонд за развој Републике Србије да тужиоцу исплате износе који му припадају по пресуди Привредног суда у Нишу П

1464/13 од 13.03.2015. године и то на име законске затезне камате на износ главног дуга и то на износ од 205.221,84 динара почев 27.12.2002. године, на износ од 2.056.760,44 динара почев од 09.01.2003. године, на износ од 1.543.420,07 динара почев од 10.03.2003. године, на износ од 222.508,00 динара почев од 28.09.2004. године, па све до исплате.

V ДЕЛИМИЧНО СЕ УКИДА пресуда Привредног суда у Ваљеу П 414/18 од 19.02.2019. године у делу става II изреке пресуде којим је одлучено о евентуалном тужбеном захтеву, без враћања на поновни поступак.

VI ПРЕИНАЧАВА СЕ одлука Привредног суда у Ваљеу бр. П 414/18 од 19.02.2019. године у ставу изреке II у делу одлуке о трошковима и **РЕШАВА:**

ОБАВЕЗУЈУ СЕ солидарно првотужени Република Србија, Републичка дирекција за робне резерве, друготужени Предузеће за промет и услуге, производњу експорт-импорт „Браћа Тодоровић“ ДОО из Ваљева и трећетужени Фонд за развој Републике Србије да тужиоцу на име трошкова првостепеног парничног поступка исплати износ од 539.550,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправке пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да четвртотуженом Привредном друштву за прикупљање, прераду и промет секундарних сировина „МЕТВА“ ДОО Ваљево, да име трошкова првостепеног парничног поступка исплати износ од 94.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправке пресуде.

VII ОБАВЕЗУЈУ СЕ солидарно првотужени Република Србија, Републичка дирекција за робне резерве, друготужени Предузеће за промет и услуге, производњу експорт-импорт „Браћа Тодоровић“ ДОО из Ваљева и трећетужени Фонд за развој Републике Србије да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплате износ од 139.600,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправке пресуде.

VIII ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да четвртотуженом Привредном друштву за прикупљање, прераду и промет секундарних сировина „МЕТВА“ ДОО Ваљево на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 139.600,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправке пресуде.

Образложење

Првостепеном побијаном пресудом, ставом I изреке, одбијен је као неоснован примарни тужбени захтев тужиоца "Вит-Бел" ДОО Ниш, којим је тражио да се утврди да извршење Привредног суда у Ваљеу И. бр. 140/2014 на пословном простору угоститељства број зграде 1 број улаза 2, спрат приземље постојеће на кат. парц. 7436/11 КО Ваљево уписано у лист непокретности 14906 КО Ваљево није дозвољено у мери и обиму који је потребан за намирење тужиоца „Вит-Бел“ ДОО Ниш, које тужилац има према друготуженику Предузеће за промет, услуге и производњу експорт-импорт „Браћа Тодоровић“ ДОО Ваљево, а по основу правоснажне пресуде Привредног суда у Нишу П.бр. 1464/2013 од 13.03.2015. године на име дуга у износу од 205.221,84 динара са законском затезном каматом од 27.12.2002. године до исплате, у износу од 2.056.760,44 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2003. године до исплате, у износу од 1.543.420,07 динара са законском затезном каматом почев од 10.03.2003. године до исплате, као и у износу од 222.508,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2004. године до исплате, на име парничних трошкова

и трошкова парничног поступка у износу од 532.908,00 динара, што су туженици Република Србија, Републичка дирекција за робне резерве Београд, Предузеће за промет, услуге и производњу експорт-импорт „Браћа Тодоровић“ ДОО Ваљево, Фонд за развој Републике Србије, Београд и Привредно друштво за прикупљање, прераду и промет секундарних сировина „Метва“ ДОО Ваљево, дужни признати и трпети. У наставку става првог изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца „Вит-Бел“ ДОО Ниш којим је тражио да се обавезу солидарно туженици Република Србија, Републичка дирекција за робне резерве Београд, Предузеће за промет, услуге и производњу експорт-импорт „Браћа Тодоровић“ ДОО Ваљево, Фонд за развој Републике Србије Београд и Привредно друштво за прикупљање, прераду и промет секундарних сировина „Метва“ ДОО Ваљево да тужиоцу на име накнаде штете коју је претрпео спровођењем недозвољеног извршења Привредног суда у Ваљеву И.бр. 140/2014 плате износе који тужиоцу припадају по пресуди Привредног суда у Нишу 6.П. 1464/2013 од 13.03.2015. године, и то износа од 205.221,84 динара са законском затезном каматом од 27.12.2002. године до исплате, износа од 2.056.760,44 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2003. године до исплате, износа од 1.543.420,07 динара са законском затезном каматом почев од 10.03.2003. године до исплате, износа од 222.508,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2004. године до исплате, износа од 532.908,00 динара. Ставом II изреке усвојен је евентуални тужбени захтев тужиоца „Вит-Бел“ ДОО Ниш, па је утврђено да извршење Привредног суда у Ваљеву И. бр. 140/2014 на пословном простору угоститељства број зграде 1 број улаза 2, спрат приземље постојеће на кат.парц. 7436/11 КО Ваљево уписано у лист непокретности 14906 КО Ваљево није дозвољено у мери и обиму који је потребан за намирење тужиоца „Вит-Бел“ ДОО. Ниш, на име дуга који тужилац има према друготуженику Предузеће за промет, услуге и производњу експорт-импорт "Браћа Тодоровић" ДОО Ваљево, а по основу правоснажне пресуде Привредног суда у Нишу П.бр. 1464/2013 од 13.03.2015. године, што је тужени „Метва“ д.о.о. Ваљево дужан признати и трпети да тужилац намири своје потраживање на име дуга у износу од 205.221,84 динара са законском затезном каматом од 27.12.2002. године до исплате, у износу од 2.056.760,44 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2003. године до исплате, у износу од 1.543.420,07 динара са законском затезном каматом почев од 10.03.2003. године до исплате, као и у износу од 222.508,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2004. године до исплате, као и износа од 532.908,00 динара на име трошкова парничног поступка у предмету Привредног суда у Нишу П. 1464/2013, продајом пословног простора угоститељства број зграде 1, број улаза 2, спрат приземље, постојеће на кат.парц.7436/11 КО Ваљево уписана у лист непокретности 14906 КО Ваљево. У наставку става другог изреке обавезан је четвртотужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 539.550,00 динара, као и да тужилац друготуженом Предузећу за промет, услуге и производњу експорт-импорт "Браћа Тодоровић" ДОО Ваљево на име трошкова парничног поступка исплати износ од 304.600,00 динара.

Благовременом жалбом тужилац побија наведену одлуку у одбијајућем делу из свих законом прописаних разлога, указујући да је иста захваћена битном повредом одредаба парничног поступка, прописаног чланом 374 став 1 и став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку. Жалбом се у битном указује да је пресуда контрадикторна, јер се истом утврђује да тужилац има право које спречава извршење на непокретности која је била предмет извршења у предмету И 140/14 пред Привредним судом у Ваљеву, да су о томе били обавештени учесници поступка, да су о томе били обавештени између осталих дужник и поверилац, те погрешан закључак првостепеног суда да на њиховој страни нема кривице зато што је спроведено недопуштено извршење. У жалби се указује да наведени учесници у поступку нису били савесни. Жалбом се указује да је

првостепени суд морао утврдити и извести закључак, да у односу на непокретност која је била предмет продаје у извршном поступку, постоји правни недостатак, потраживање трећег лица који није намирен из те непокретности, што чини предметно извршење недопуштеним. Жалилац сматра да је друготужени својим понашањем изазвао судску продају, да је остварио корист прибављену располагањем, да су предметну судску продају хтели и прво и трећетужени. Предложио је да другостепени суд преиначи у складу с наводима жалбе и обавезе туженике да му надокнаде трошкове. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Благовременом жалбом наведену одлуку, у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца за утврђењем да је недопуштено извршење Привредног суда у Ваљеву И бр. 140/14 у односу на туженог ПД „Метва“ ДОО из Ваљева, из свих законом прописаних разлога, побија четвртотужени, указујући да је одлука донета уз битну повреду одредаба парничног поступка, прописану члану 374 став 1 и 2 тачка 12 Закона о парничном поступку. Жалбом се указује да је на самој непокретности која је била предмет продаје, била установљена вансудска хипотека првог и другог реда, а да није било никакве забележбе у корист тужиоца о вођењу спора пред Привредним судом у Нишу. Такође указује да се увидом у земљишно књижно стање непокретности, могло утврдити да није био уписан било какав терет на непокретностима, те да овде жалилац до самог рочишта одржаног пред извршним судом у поступку продаје непокретности 07.03.2016. године, није имао било каква друга сазнања о наводима тужбе. Сматра да није несавестан купац, јер је купио непокретност по правилима извршног поступка, те да је овде тужилац имао само могућност да тражи намирење на осталој имовини туженог другог реда, која није била предмет извршења. Побија првостепену одлуку јер истиче да он нити је поверилац, те као купац не може сносити одговорност, указујући да је купопродајну цену платио у извршном поступку. Жалбом се указује да је у извршном поступку приступио „будући пуномоћник тужиоца“, коме је извршни суд признао статус, те се овде жалиоцу у својству купца и његова савесност ни не може доводити у питање. Предложио је да другостепени суд преиначи побијану одлуку у побијаном делу и обавезе тужиоца да плати трошкове поступка. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Одговором на жалбу тужиоца, исту оспорава у целости друготужени, Предузеће „Браћа Тодоровић“ ДОО из Ваљева, указујући да је иста неоснована с предлогом да је суд одбије.

Испитујући правилност првостепене пресуде у поступку по жалби тужиоца и четвртотуженог, Привредни апелациони суд, применом одредбе члана 386 Закона о парничном поступку, налази да је жалба тужиоца делимично основана, а жалба четвртотуженог у целости основана.

Првостепена побијана одлука није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка, прописана чланом 374 став 2 Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности. Неосновано се жалбама указује да је побијана одлука захваћена битном повредом одредаба парничног поступка прописаним чланом 374 став 1 и став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку. По оцени другостепеног суда, првостепена одлука је јасна, разумљива, дато образложење је сагласно стању у списима.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку произилази да тужилац на основу правноснажне и извршне пресуде Трговинског суда у Ваљеву П.бр. 127/04 од 28.09.2004. године има према д.о.о. "Пословни систем Тодоровић" потраживање по основу главног дуга у износу од 205.221,84 динара са законском затезном каматом од 27.12.2002. године до исплате, затим у износу од 2.056.760,44 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2003. године до исплате, у износу од 1.543.420,07 динара са законском затезном каматом почев од 10.03.2003. године до

исплате, као и у износу од 222.508,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2004. године до исплате. Предузеће "Пословни систем Тодоровић" д.о.о. Ваљево као продавац и предузеће "Браћа Тодоровић" д.о.о. Ваљево као купац, обе друготужени, закључили су 31. децембра 2006. године и оверили дана 6.01.2007. године пред Општинским судом у Ваљевоу под Ов.бр.79/07, Уговор о купопродаји непокретности - пословног локала "Фонтана" постојећег на кат. парц.бр.473/3, уписаног у зк.ул.бр.7472 КО Ваљево. Правноснажном и извршном пресудом Привредног суда у Нишу П.бр. 1464/2013 од 13.03.2015. године, у поступку вођеном по тужби овде тужиоца против овде друготуженог "Браћа Тодоровић" д.о.о., усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је без правног дејства према тужиоцу правна радња преноса власништва на непокретности - локалу "Фонтана" који се налази на кат.парц.бр.7436/11, уписан у лист непокретности 14906 КО Ваљево и то у мери и обиму који је потребан за намирење тужиоца на име дуга у износу од 205.221,84 динара са законском затезном каматом од 27.12.2002. године до исплате, затим у износу од 2.056.760,44 динара са законском затезном каматом почев од 09.01.2003. године до исплате, у износу од 1.543.420,07 динара са законском затезном каматом почев од 10.03.2003. године до исплате, као и у износу од 222.508,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2004. године до исплате и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име парничних трошкова износ од 532.908,00 динара.

У извршном поступку који је пред Привредним судом у Ваљевоу вођен под бројем И.бр.140/2014, а по предлогу извршног повериоца Република Србија-Републичка дирекција за робне резерве, овде првотуженог, против извршног дужника "Браћа Тодоровић" д.о.о. Ваљево, овде друготуженог, након друге јавне продаје непокретности извршног дужника-пословног простора угоститељства број зграде 1, број улаза 2, постојеће на кат. парц.бр.7436/11 уписане у лист непокретности 14906 КО Ваљево, предметна непокретност додељена је овде четвртотуженом "Метва" д.о.о. као једином заинтересованом купцу, а након исплате купопродајне цене уписано је право својине у корист купца и избрисана укњижба заложног права у корист Фонда за развој Републике Србије. Закључком извршног суда И.бр.140/2014 од 4.04.2016. године упућено је треће лице, овде тужилац, да покрене парнични поступак ради проглашења да извршење на непокретности пословни простор угоститељства број зграде 1, број улаза 2, постојећи на кат. парц.бр.7436/11 уписане у лист непокретности 14906 КО Ваљево, није дозвољено.

Првостепени суд је ценио да је тужилац поставио примарни тужбени захтев којим је тражио да се туженици солидарно обавежу на накнаду штете, те је такав захтев одбио, ценећи да нема њихове кривице, па тиме ни одговорности за штету према тужиоцу. Налазећи да тужилац има право које спречава извршење на непокретности која је била предмет извршења у поступку пред судом у Ваљевоу И 140/14, односно да на извршење на овој непокретности није дозвољено у мери и у обиму који је потребан за намирење тужиоца, полазећи од тога да је четвртотужени знао да у односу на непокретност постоји правни недостатак, налази да постоји одговорност четвртотуженог као купца, те да је он дужан да трпи да тужилац своје потраживање намири из непокретности коју је у извршном поступку стекао у поступку јавног надметања. Првостепени суд закључује да чињеница да је поступак продаје водио суд није од посебног значаја, јер су били испуњени сви законски услови да се поступак спроведе и оконча.

Привредни апелациони суд прво указује да је примарно постављеним тужбеним захтевом тужилац тражио да се утврди да је извршење на конкретној непокретности, Привредног суда у Ваљевоу И бр. 140/14, недозвољено у односу на сва четири тужена, у мери и обиму који је потребан за намирење тужиоца, по основу правоснажне пресуде Привредног суда у Нишу П 1464/13 од 13.03.2015. године, те да се обавежу солидарно

тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплате износе који му припадају по наведеној пресуди. Евентуалним тужбеним захтевом је тражио да се утврди да је извршење недозвољено, али само у односу на четвртотуженог. Из наведеног произилази да је тужбени захтев постављен као евентуални, да се утврди недозвољеност извршења у односу на четвртотуженог, садржан у делу примарног тужбеног захтева, који је постављен да се утврди недозвољеност извршења у односу на сва четири тужена, због чега нема карактер евентуалног.

Према одредби члана 197 став I Закона о парничном поступку прописано је да у једној тужби тужилац може да истакне више захтева против истог туженог, ако су сви они повезани истим чињеничним правним основом. У конкретном случају, евентуални захтев усмерен само према четвртотуженом, садржан је у основном тужбеном захтеву који је усмерен према свим туженима, исти није другачије истакнут у односу на четвртотуженог у основном и евентуалном тужбеном захтеву, из којих разлога по мишљењу другостепеног суда, није било места одлучивању о евентуалном тужбеном захтеву, из којих разлога је применом одредби члана 391 Закона о парничном поступку, у овом делу пресуду укинуо без потребе враћања на поновни поступак.

Основано се жалбом четвртотуженог и делимично жалбом тужиоца указује да је пресуда донета погрешном применом материјалног права.

У конкретном случају, тужилац је исходовао пресуду Привредног суда у Нишу којом је правоснажно утврђено да је без правног дејства, правна радња преноса власништва са трећег лица према друготуженом, као купцу, у делу потребном за намирење тужиочевог потраживања према продавцу, у износима таксативно наведеним пресудом Привредног суда у Нишу П бр. 1464/13 од 13.03.2015. године. Дакле, конкретан правни посао који је побијан је пуноважан и производи дејство између купца и продавца, али установљава право повериоца, овде тужиоца, да побијањем правне радње стекне право да се из вредности имовине намири у мери и обиму који је довољан ради намирења његовог конкретног потраживања, чију правну радњу отуђења је побио само у конкретној наведеној мери и обиму.

Из утврђеног чињеничног стања, произилази да је друготужени, закључењем Уговора о купопродаји непокретности овереног 06.01.2007. године, као стицалац наведене непокретности на основу пуноважног правног посла уписао право својине у катастру непокретности, и да су након стицања непокретности, установљене хипотеке првог и другог реда, једна у корист овде трећетуженог, Фонда за развој Републике Србије, и истовремено уписане у катастру.

Из чињеничног стања произилази да тужилац није извршио забележбу спора, који је водио пред Привредним судом у Нишу, под бројем П 1464/13, а у ком је исходовао судску одлуку. Наведени парнични поступак покренуо је пре него што је Република Србија као поверилац, покренула извршни поступак пред судом у Ваљеву, под бројем И 140/14 ради намирења свог потраживања према свом дужнику, овде друготуженом, у ком поступку је одређено и спроведено извршење продајом непокретности извршног дужника јавним надметањем.

Наведени извршни поступак вођен је по одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“ бр. 31 од 09.05.2011. године). У конкретном случају извршни поступак, спроводио се извршењем на непокретности, продајом непокретности јавним надметањем, уз претходно прибављен доказ да је на непокретности у катастру непокретности уписан извршни дужник као власник. У поступку јавног надметања, који се водио пред Привредним судом у Ваљеву, ступило је и лице које се представило као пуномоћник овде тужиоца, са правом које спречава извршење. Првостепени суд је јавно надметање спровео и након испуњености законских услова донео закључак о продаји непокретности и закључак о предаји.

Одредба члана 131 Закона о извршењу и обезбеђењу, прописује да се против закључка о продаји може поднети захтев за отклањање неправилности о коме суд одлучује решењем у складу са одредбом члана 74. истог закона, да изјављен приговор не одлаже извршење и да решење о основаности захтева за отклањање правилности, не утиче на извршење о продаји, већ само може бити основ за накнаду штете.

Тужилац у извршном поступку И 140/2014 пред Привредним судом у Ваљевоу није поднео захтев за отклањање неправилности.

Другостепени суд указује да је поступак продаје непокретности у извршном поступку оригинарни начин стицања права својине, за овде четвртотуженог као купца, на основу одлуке суда, па имајући у виду да је четвртотужени купио ствар непокретност у судском поступку, а чији је власник према подацима из катастра непокретности био уписан извршни дужник, погрешан је закључак првостепеног суда да постојање наведеног правног недостатка утиче на одговорност четвртотуженог да трпи да се из непокретности коју је стекао у извршном поступку намири тужилац.

Према одредби члана 143 Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да закључком о предаји непокретности купцу, одређује да се у јавној књизи бришу уписана права и терети, осим оних који остају на непокретности после предаје непокретности купцу или које је купац преузео.

Како у конкретном случају закључком о предаји непокретности купцу, од стране извршног суда дат налог надлежном катастру непокретности да се бришу сва уписана права и терети, то овде право тужиоца не може умањити право четвртотуженог као купца који је стекао непокретност куповином у извршном поступку.

У конкретном случају, тужилац има потраживање према извршном дужнику, овде друготуженом из пресуде Привредног суда у Нишу П 1454/13 од 13.03.2015. године, које право је неновчане природе и које право значи да је без правног дејства према тужиоцу правна радња преноса власништва са трећег лица, на извршног дужника, друготуженог, као стицаоца, у мери и у обиму који је потребан да се из те непокретности намири тужилац. Наведено неновчано потраживање значи право тужиоца да у поступку спровођења извршења буде намирен из остварене цене продате непокретности.

У конкретном случају, из утврђеног чињеничног стања произилази да је четвртотужени закључком Привредног суда у Ваљевоу И 140/14 од 01.04.2016. године, стекао право својине на непокретности које је купио у извршном поступку, иста му је наведеним закључком предата, а за коју куповину извршног поступка је платио укупну цену у износу од 35.246.897,00 динара, а брисане су укњижбе заложног права у корист Фонда за развој Републике Србије, па је из разлога наведених овом одлуком погрешан закључак првостепеног суда да тужилац има новчано потраживање према непокретности у односу на који је спроведен извршни поступак. По мишљењу другостепеног суда тужилац у конкретном случају може имати само захтев у односу на цену која је остварена продајом наведене непокретности. Из тих разлога, другостепени суд ценио да су жалбени наводи четвртотуженог основани, те да је тужбени захтев у делу којим је тражио да се утврди да није дозвољено у мери и у обиму која је потребна за његово намирење и извршење неоснован, из којих разлога је одлука првостепеног суда у делу става првог изреке, применом одредби чл. 390. Закона о парничном поступку и потврдио.

У конкретном случају након одржаног јавног надметања, а пре доношења наведеног закључка, тужилац је изјавио приговор трећег лица, са предлогом да се извршење прогласи недозвољеним, да се утврди да је извршење недозвољено, у мери и обиму које је потребно за намирење његовог потраживања, након чега је упућен на парнични поступак и поднео овде тужбу.

У извршном поступку извршење се спроводи искључиво на предметима и стварима које припадају извршном дужнику, а непокретност која је продата у извршном поступку пред Привредним судом у Ваљевоу и јесте била у власништву извршног дужника. Овде тужилац сматра да је лице које у погледу предмета извршења има право које спречава извршење из којих разлога је и изјавио приговор трећег лица. Реч је о правном средству које подносилац користи ради заштите својих интереса, али другостепени суд указује да у овом конкретном случају право тужиоца као трећег лица који спречава извршење није стварно право, већ је право тужиоца да намири своје потраживање у одређеном конкретном пресудом утврђеном обиму, из непокретности која је била предмет продаје у извршном поступку.

Из тих разлога, по мишљењу другостепеног суда, делимично су основани жалбени наводи тужиоца, па и тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио да се извршење прогласи недозвољеним само у односу на учеснике у овом поступку, извршног повериоца и извршног дужника, као и заложног дужника Фонда за развој Републике Србије, дакле овде прво, друго и трећетуженог основан.

У конкретном извршном поступку првотуженом је намирено потраживање, друготуженом је престало дуговање у одређеном износу према прво и треће туженом, као заложном повериоцу, а трећетуженом као заложном повериоцу је делимично намирен дуг из цене продајне непокретности. Обзиром да из стања у списима произилази да је овде спорна непокретност продата четвртотуженом како купцу, за износ од 35.246.897,00 динара, те да је наведени износ расподељен према Републици Србији-Републичкој дирекцији за робне резерве, као првотуженом-извршном повериоцу, и Фонду за развој Републике Србије, Београд, као трећетуженом- заложном повериоцу, те имајући у виду корист коју су остварили наведеном расподелом, то је другостепени суд ценио да је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је извршење недозвољено у мери и обиму које је потребно за његово намирење, према прво, друго и трећетуженом као и учесницима извршног поступка и основан.

Другостепени суд налази да су прво и трећетужени, обзиром да је на њих као повериоце пренета цена остварена продајом непокретности у извршном поступку, као солидарни дужници у обавези да трпе намирење из цене односно користи остварене продајом наведене непокретности и то у укупном износу од 4.027.910,35 динара, колико износи главни дуг тужиоца према пресуди Привредног суда у Нишу П 1464/13 од 13.03.2015. године. Из наведених разлога, ценећи да је првостепена одлука у делу става првог изреке донета погрешном применом материјалног права иста је и преиначена и прво и треће тужени солидарно обавезани да тужиоцу исплате на име главног дуга из пресуде Привредног суда у Нишу П 1464/13 од 13.03.2015. године износ од 4.027.910,35 динара.

Другостепени суд цени да у преосталом делу тужбени захтев није основан, јер у описном опредељеном делу законске затезне камате, на појединачно утврђене износе главног дуга, тужилац није доказао, нити предложио извођење доказа, са циљем утврђивања номиналне вредности и износа који по основу наведених пресуда потражује по основу камате. Обзиром да другостепени суд нема стручна знања да процени колико износи номинална вредност законске затезне камате које тужиоцу припадају, те да ли иста прелази износ који су у извршном поступку, продајом непокретности, расподелом остварених средстава прво и треће тужени примили, полазећи од тога да тужилац има право да се намири из цене продате непокретности од прво и трећетуженог не више од износа који су примили у извршном поступку, другостепени суд је применом правила о терету доказивања ценио да у том делу тужилац није доказао висини тужбеног захтева, што га делимично чини неоснованим.

Из наведених разлога, другостепени суд је ценећи да је жалба тужиоца делимично основана, одлуку у ставу I изреке, применом одредби чл. 394. тачка 4.

Закона о парничном поступку делимично преиначио у односу на прво и трећетуженог, те исте солидарно обавезао да тужиоцу на име накнаде штете коју је претрпео спровођењем дозвољеног извршења, исплате износ од 4.027.910,35 динара. Одлуку првостепеног суда у делу става првог изреке, а којом је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезу друго и четвртотужени да тужиоцу надокнаде штету из већ наведених разлога овом одлуком, другостепени суд је применом одредби чл. 390. истог закона потврдио.

Одлуку првостепеног суда о трошковима поступка, у ставу другом изреке, другостепени суд је применом одредби чл. 394. Закона о парничном поступку преиначио. Обзиром да је преиначена и одлука о главној ствари, па имајући у виду да је тужилац успео у спору у односу да прво, друго и треће туженог исте солидарно обавезао да тужиоцу на име трошкова првостепеног парничног поступка исплате износ од 539.550,00 динара, а који трошкови се односе на састав тужбе, 1 жалбе, 2 поднеска, приступ на 5 одржаних рочишта, 1 неодржано, таксе на тужбу, раније изјављену жалбу по којој је успео и пресуду, по АТ и ТТ, применом одредби чл. 153,154 и 163 Закона о парничном поступку. Одлуку првостепеног суда о трошковима поступка, у ставу другом изреке, а којом је обавезан тужилац да друготуженом исплати трошкове првостепеног парничног поступка другостепени суд је преиначио, обзиром да је преиначена и одлука о главној ствари, па је обзиром да је тужилац изгубио спор у односу да четвртотуженог, обавезао тужиоца да четвртотуженом на име трошкова првостепеног парничног поступка исплати износ од 94.500,00 динара, а који трошкови се односе на састав 1 поднеска, приступ пуномоћника на 3 одржана рочишта, све по АТ применом одредби чл. 153,154 и 163 Закона о парничном поступку.

Одлуку у ставу седмом изреке суд је донео применом одредби чл. 165 Закона о парничном поступку, па обзиром да је у већинском делу тужилац успео по жалби у односу на прво, друго и треће туженог, исте обавезао да му солидарно на име трошкова другостепеног поступка исплате износ од 234.200,00 динара, на име састава жалбе износ од 45.000,00 динара, таксе на жалбу и другостепену одлуку по 94.600,00 динара, све према АТ и ТТ.

Одлуку у ставу осмом изреке суд је донео применом одредби чл. 165 Закона о парничном поступку, па обзиром да је четвртотужени у целости успео по жалби обавезао тужиоца да му на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 139.600,00 динара, на име састава жалбе износ од 45.000,00 динара, таксе на жалбу износ од 94.600,00 динара, све према АТ и ТТ.

БС/БС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Биљана Суботић, с.р.

За тачност отправка